PACIFIC HEROLD
Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktör: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Pacific Herold.

PACIFIC HEROLD
Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktör: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Vol. 27. Tacoma og Parkland, Wash., 119 So. 14th Street, 14. Sept. 1917. No. 37

Tilbedelse

Dette er bleven forklaret som den Gjerning, hvorved vi bevise Gud Ære, og indbefatter Ærbødighed, Høiagtelse og Kjærlighed. Det betyder bogstaveligen at bringe Haanden til Munden, at „kysse Haanden.' I Østerlandene er dette et af de største Beviser paa Ærbødighed og Underdanighed. Vigtigheden af, at komme frem for Gud i denne Aand, er stor, derfor er det os saa ofte indskærpet i Guds Ord.

I sit Skrift om Herrens Bøn siger Newman Hall:

„Menneskets Tilbedelse, fraskilt fra Aabenbaringen, har almindeligen vist sig at være Selvisthed. Vi komme til Gud, enten for at takke ham for Velgjerninger, som vi allerede har modtaget, eller for at anraabe om endnu flere Velgjerninger: Føde, Klæder, Helbred, Bevarelse, Trøst. Ligesom Jacob ved Bethel ere vi tilbøielige til at gjøre Tilbedelsen, som vi bringe Gud, sammenstemmende med „den Mad, vi nyde, og de Klæder, vi iføre os." Den Slags Bøn, i hvilken Selvet sædvanlig er først eller mest fremherskende ,hvis den ikke ganske optager vor Begjæring til Gud ,bliver ikke blot seet hos Tilhængere af falske Religionssystemer, men i en stor Del af deres Bønner, som bekjender, at de ere Kristne. Vore Bønner ere ligesom Parthernes Ryttere, som fom red een Vei, medens deres Ansigter var vendt en anden. Vi synes at gaa henimod Gud, men tage i Virkeligheden mest Hensyn til os selv. Og dette kan være Aarsagen til, at vore Bønner mange Gange ere sendte ud, ligesom Ravnen ud af Noas Ark, og vende aldrig tilbage. Men naar vi gjør Guds Ære til Hovedgjenstanden for vor Tilbedelse da gaar de ud ligesom Duen, og vende tilbage til os med et Oljeblad.

Lad os henvise Eder til et Sted i Daniels Profetier. Han var en af de Mænd, som foritod at bede; hans Bøn bragte Velsignelse fra Himmelen ned over ham og hans Folk. Han siger: „Og jeg vendte mit Ansigt til den Herre Gud, at søge ham med Bøn og ydmyge Begjæringer, med Faste og Sæk og Aske; og jeg bad til Herren min Gud, og bekjendte, og sagde: Ak Herre! du store og forfærdelige Gud, den som holder Pakt og Miskundhed med dem, som elske ham, og med dem, som holde hans Bud."

Den Tanke, som jeg ønsker at fremkalde særdeles Opmærksomhed til, indeholdes i de Ord: „Ak, Herre, du store og forfærdelige Gud!" Daniel tog sin rette Plads for Gud .. i Støvet, og han satte Gud paa den rette Plads. Det var da Abraham kastede sig paa sit Ansigt for Gud, at Gud talede til ham. Hellighed tilhører Gud; Syndefuldhed tilhører os.

Den ædle gamle puritanske Skribent Brooks siger: „En Person som har fand Hellighed, er dybt rørt og meget indtaget af Beundring af Guds Helliged. Vanhellige Personer kunde blive noget rørte og indtagne af andre af Guds Egenskaber; det er blot hellige Sjæle, som er rørte og indtagne af hans Hellighed. Jo mere hellig nogen er, desto dybere er han indtagen deraf. For de hellige Engle er Guds Hellighed den straalende Diamant i Herlighedens Ring. Men vanhellige Personer ere tiltrukne og indtagne af noget andet hellere end dette. Intet rammer saaledes en Synder med Nedslagenhed, som en Prædiken om Guds Hellighed. Det er ligesom Haandskriften paa Væggen; intet bringer saaledes en Synders Hoved og Hjerte til at smerte, som en Prædiken om den Allerhelligste; der er intet, der saaledes forbitrer og saarer, intet der saaledes gjennemstikker og forfærder den Vanhellige, som en levende Fremstilling af Guds Hellighed. Men for de hellige Sjæle er der ingen Prædikener, som bedre passer og tilfredsstiller dem, som mere glæder og fryder dem, som bedre behager og gavner dem, end disse, der mest fuldeligen og kraftigen fremstiller Gud i hans herlighed." Saaledes, ved at komme frem for Gud, maa vi tilbede og høit ære hans Navn.

Den samme Sag er fremstillet hos Esajas:

„I det Aar, der Kong Usias døde, da saa jeg Herren sidde paa en høi og ophøiet Trone, og Sømmene af hans Klæder opfyldte Templet. Seraphim stod over ham; enhver havde sex Vinger; med to skjulte hver sit Ansigt, og med to skjuler hver sine Fødder, og med to fløi den. Og den ene raabte til den anden, og sagde: „Hellig, hellig, hellig er den Herre Zebaoth, al Jorden er fuld af hans Ære."

Naar vi se Herrens Hellighed, da skulde vi tilbede og ophøie ham. Moses havde at lære den samme Lekse. Thi Gud bød ham at tage sine Sko af fineFødder, thi det Sted han stod paa var hellig Jord. Naar vi hører Mennesker forsøge at bevise, at de er hellige, og tale om deres Hellighed, da tale de letsindigen om Guds Hellighed. Det er hans Hellighed, som I behøve at tænke paa og tale om; naar vi gjør dette, skulle vi nedkaste os i Støvet. I erindre ogsaa, hvorledes det var med Peter. Da Kristus tilkjendegav sig selv for ham, sagde han: „Herre, gaa fra mig, thi jeg er et syndigt Menneske." Et Syn af Gud er nok til at vise os, hvor hellig han er, og hvor vanhellig vi er.

Vi finde, at Jacob ligeledes havde at blive lært den samme Lekse: „Da svarede Job Herren og sagde: „Se jeg er ringe, hvad skal jeg give dig til Svar igjen? Jeg har lagt min Haand paa min Mund."

Naar du hører Job samtale med sine Venner, da skulde du tænke, at han var en af de helligste Mænd, som nogensinde har levet. Han var Øie for den Blinde, og Fod for den Lamme; han gav den Hungrige Mad og klædte den Nøgne. Hvilken underfuld god Mand han var; det var alt Jeg, Jeg, Jeg! Tilsidst sagde Gud tilham: „Bind nu om dine Lænder som en Mand, saa vil jeg spørge dig." Saasnart Gud aabenbarede sig for Job, forandrede han sin Tale. Han saa sin egen Slethed og Guds Renhed. Han sagde: „Jeg har hørt om dig med Ørets Hørelse, men nu har mit Øie seet dig; derfor foragter jeg mig selv, og angrer det i Støv og Aske."

Det samme kan blive seet med Hensyn til dem, som kom til ham paa rette Maade, og søgte at modtog Velsignelsen, de viste en dyb og levende Bevisthed om hans uendelige Ophøiethed over dem. Høvedsmanden om hvem vi læste i Mathens 8de Kapitel, sagde: „Herre, jeg er ikke værd, at du skulde gaa ind under mit Tag;" Jairus „faldt tilbedende ned for hans Fødder", da han fremkom med sin Begjæring; den Spedalske, i Markus' Evangelium, kom og „faldt paa Knæ for ham;" den Syro-Phønikske Kvinde „kom og faldt ned for hans Fødder;„ Manden fuld af Spedalskhed, „der han saa Jesus, faldt han paa sit Ansigt." Saaledes ogsaa den elskede Discipel, talende om de Følelser, de havde om ham, medens de dvælede hos ham som deres Herre, siger: „Vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som den Enbaarnes af Faderen, fuld af Naade og Sandhed." Ihvor fortrolig end deres Samfund var, saa havde de dog ligesaa megen Ærefrygt som Samfund, og tilbad ligesaa meget som de elskede.

Vi maa sige om enhver Bønnens Udøvelse, som Georg Herbert siger om den offentlige Gudstjeneste:

„Naar du betraader Kirken, ydmyg vær;
Guds Høihed agt, at du er der, det skeer.
Blot for han det tillader. Se dig for
Og kom med Ærefrygt; hon er saa stor.
At knæle ei fordærver Silkedragt;
Der alle lige er; slip al din Pragt."

Den vise Mand siger:

„Forvar din Fod, naar du vil gaa til Guds Hus, og hold dig nærmere til at høre, end en Daare til at gjøre Offer; thi de kjende ikke, at de gjøre Ondt. Vær ikke snar med din Mund, og lad dit Hjerte ikke haste at tale noget for Guds Ansigt; thi Gud er i Himmelen og du paa Jorden, derfor lad dine Ord være few."

Hvis vi er kjæmpende for at leve et høiere Liv, og at kjende noget af Guds Hellighed og Renhed, da er hvad vi behøve, at blive bragt i Berørelse med ham, at han maa aabenbare sig for os. Da skulde vi indtage en Stilling for ham, ligesom hine Mænd i gamle Dage følte sig drevne til at gjøre. Vi skulde da hellige hans Navn, ligesom Mesteren lærte sine Disciple, da han sagde: „Helliget vorde dit Navn." Naar jeg tænker paa den nærværende Tids Mangel paa Ærefrygt, da synes det for mig, at vi er komne til onde Dage.

Lad os, som Kristne, naar vi nærmer os til Gud, give ham hans rette Plads. „Lader os holde fast ved Naaden, ved vilken vi kunne tiene Gud velbehageligen, med Undfeelse og Ærefrygt; thi ogsaa vor Gud er en fortærende Ild."

(Moody.)

„Vor Gud han er saa fast en Borg."

En Jesuit ytrer med Beklagelse, at Luthers Salme har fordærvet flere Sjæle end hans Skrifter og Taler, og Munken Thomas a Jesu skriver: Det er forfærdelig at se, hvorledes den lutherske Lære er blevet udbredt ved de talrige tyske Sange, som Luther lod trykke, og som man sang i Husene, i Verkstederne, paa Torvene, og i Felten. Det kunde ikke nytte, at Papisterne brændte hans Bøger, hans Sange forplantedes fra Mund til Mund, og det endog ned i de papistiske Lande.

Den af hans Salmer, som vistnok staar allerøverst, er Salmen „Vor Gud han er saa fast en Borg." Den blev forfattet Aar 1529 efter Rigsdagen og Protesten i Spener og har været som en Protest af den evangelske Kirke mod den sandhedsfiendske Paves Trudsel. Lige fra den første Tid antog den lutherske Kirke denne Salme som sin særlige Sang, og da Luther opholdt sig i Coburg under Rigsdagen i Augsburg, sang han den hver Dag til sin Luth.

Den findes første Gang trykt i en Samling Salmer 1529, men udbredte sig hurtig over Tyskland. 1532 istemte Menigheden i Schweinfurt den i Kirken mod den papistiske Prests Vilje, med en Kraft som Tordenens; Barnene sang den paa Gaden om Natten, og snart havde Reformationen seiret i denne Stad.

Stor Velsignelse fulgte paa mange Steder denne Salme.

I Aaret 1547, da de keiserlige havde besat Wittenberg og Luther var død, maatte Melanchton, Justus Jonas og Cruciger, disse Reformationens Støtter, vandre i Landflygtighed. Da de kom til Weimar, nedslaaede og fuld af Bedrøvelse, mødte de paa Gaden en liden Pige, der sang dette Vers:

Om Verden fuld af Djævle var,
der vilde os opsluge,
vi frygte ei vi med os har
den Mand, som kan dem true.
Er Verdens Fyrste vred
og vil os støde ned,
han ingenting formaar,
fordi alt dømt han gaar:
Et Gudsord kan ham binde.

De tre Mænd blev ikke lidet trøstede derved, og Melanchton sagde:

„Syng, kjære Pige, du ved ikke hvem du hudvaler i denne Stund."

Da man spurgte Kurfyrst Fredrik den 3dje, hvorfor han ikke byggede Fæstninger i sit Land, svarede han:

Vor Gud han er saa fast en Borg
han er vort Skjold og Værge.
han hjælper os af Nød og Sorg
og ved os vel at bjerge.

Det var ogsaa det, der var Gustav Adolfs Kraft og Fortrøstning den Dag, da Slaget ved Leipzig stod, (17de September 1631), da han bekjendt sig Ansigt til Ansigt med Tilly, den Feltherre, som aldrig var bleven beseiret. Inden Kampen begyndte sang hele den svenske Hær den mægtige Salme; Regimentsmusikken stillede den, og derefter drog man glad til Seiren. Saasnart Kongen saa Fienden flygte til alle Sider, faldt han paa Knæ blandt de Døende og Døde og prisede Seirens Giver, idet han udbrød:

I Ham kun Frelse er,
Ham Marken skal beholde.

I 1537 skede det, at Prins Wolfgang af Anhalt, hvis Navn straaler under den augsburgske Bekjendelse, blev erklæret fredløs af Keiseren for sin Troskab mod Evangeliet, og Karl den 5te forærede en spansk Anolina hans Land. Da Prins Wolfgang fik dette at vide, stog han tilhest i sit Slot, Bernburg, og red gjennem den bestyrtede Stad, idet han med høi, klar Stemme æstemte det Vers, hvori de Ord staar:

Og tage de vort Liv,
Gods, Ære, Barn og Viv,
Lad fare hen, lad gaa,
De kan ei mere faa.
Guds Rige vi beholde.

Det lykkedes ham at undfly sine Fiendes Forfølgelse, og i Aaret 1550 blev hans Besiddelser givet ham tilbage ved Freden i Pausau. Han havde imidlertid faaet Anledning til at fuldbyrde det Troens Ord som han udtalte i Augsburg, da han underskrev Bekjendelsen: „Jeg har gjort mange Reiser tilhest for at tjene gode Herrer og Venner; jeg er ogsaa villig til at stige i Sadlen for min Herres og Frelsers Jesu Kristi Ære og sætte mit Legeme og Liv i Fare for at vinde det evige Livs krone."

Da Keiser Karl den 5te i 1548 befalede de lutherske Prester at forlade hans Rige og gaa i Landflygtighed, gik disse for at tage Afsked med Kurfyrst Fredrik af Saksen, som da var Keiserens Fange, og fortalte ham om deres Ulykke. Kurfyrsten reiste sig heftig bevaget med Taarer i Øinene og gik hen til Vinduet. Efter nogen Minutters Taushed vendte han sig paany til dem og spurgte: „Har han vist Eder fra hele det romerske Rige?"

„Ja", svarede de. „Har Keiseren ogsaa udelukket Eder fra Himlen?" „Nei", svarede de. „Aa, saa er Ulykken ikke saa stor."

Lad fare hen, lad gaa!
Guds Rige vi beholde.

Men det var ikke bare paa Reformationens Tid, at Luthers Salme opretholdt, styrket og glædet Sjælene i Prøvelsens Tid; den har fortsat sin velsignede Gjerning i de følgende Aarhundreder.

Man ved, hvor voldsomt Protestanterne blev forfulgt i Østerrige, lige til den Dag, da Keiser Josef den 2den udstedte Toleranceediktet i 1781. En from Kjøbmand i Nürnberg, Tobias Kiezling, paatog sig under mange Forfølgelsens Aar at være Kolportør af Bibler i Østerrige trods alle de Farer for ville enver Sandhedens Bekjender var udsat. Han blev ofte Vidne til sønderrivende Optrin. I Staden Linz saa han Kvinder, som var slæbt ned til Baadene, som skulde bringe dem til de fjerneste Steder i Ungarn og Transylvanien. Man rev de smaa Barn, de spæde diende fra sin Moders Favn under det Paaskud, saaledes at frelse dem fra „Kjætteriet", og det var kun paa Vilkaar, at disse stakkels Kvinder skulde afsværge den sande Tro og antage Romedommets Vildfarelser, at man gav dem Lov til at blive hos sine Barn. De græd og trykkede sine Smaa til sit Bryst, men dernæst opløftede de sine Øine mod Himlen og gik hen og sluttede sig til sine landflygtige Kammerater idet de med Taarer sang:

Og tage de vort Liv,
Gods, Ære, Barn og Viv,
Lad fare hen, lad gaa,
De kan ei mere faa,
Guds Rige vi beholde.

I 1723 skede der en Vækkelse i Mæhren i Østerrige. Man forsamlede sig der i Staden Kunewald hos en Tømmermand ved Navn David Nischman for tilsammen at læse og betragte Guds Ord. En Søndag da nogen var forsamlede traadte en keiserlig Politibetjent ind og samlede i Hast alle de Bøger sam-

(Forts. Side 3.)

Fjortende Søndag efter Trinitatis

Blev ikke ti rensede? Men hvor er de ni? Blev ellers ingen funden, som vendte tilbage for at give Gud Ære, uden denne Fremmede? Luk. 17, 17. 18.

Naar vi læser Beretningen om de ti Spedalskes Helbredelse og om deres Forhold til Jesus, kan vi ikke andet end forundre os. Vi synes, at deres Opførsel mod den kjære Frelser, som var saa god mod dem, er saa styg og utaknemkmelig. Tænk nu bare et Øieblik, paa den Sygdom de led af. Den var frygtelig og smertefuld, Lemmerne ligefrem raadnede jo bort. Den var uhelbredelig, undtagen naar Gud greb ind. Derfor var de dømte til en vis, men langsom Død.

Den udelukkede fra det menneskelige Samfund. De maatte bort fra Familie, Slegt og Venner og holde til nde i øde og ubeboede Egne, ofte paa de Steder, hvor man begrov Døde, for ligesom at vise dem, at de hørte mere hjemme blandt de Døde end blandt de Levende. Endog Maden bares ud og fattes paa visse bestemte Steder, hvor de Syge kunde komme og mætte sig, naar de friske Venner, som bar Maden frem, var borte. Saa rad var man for Smitten, at de maatte raabe og give tilkjende sin Elendighed, naar nogen nærmede sig. Og urene for Mennesker, blev de ogsaa ofte betragtede som urene for Gud. Kan du tænke dig nogen større jordisk Elendighed?

En Flok af saadanne Syge ser Jesus komme. Saa høit de kan raaber de med sine hese Stemmer: J e s u s , Mester, forbarm dig over os!

Og Jesus forbarmede sig over dem. Gaa bort og vis Eder for Presterne, siger Jesus. Det betyder jo egentlig: I skal blive rene, bare gaa til Presterne og faa Bevidnelse for, at I er frikke. Før I naar frem til Presterne skal Sygdommen forlade Eder. De gaar. Og vi kan nok tænke os, at de ilede alt, hvad de kunde. Og se, paa Veien begynder den ene efter den anden at merke en underlig Forandring; Smerten ophører, Stemmen faar sin Kraft og klarhed tilbage og de føler sig som nye Mennesker. Hvilken Glæde der maa have fyldt disse Menneskers Hjerter! Hvor glade vi Mennesker kan blive ved at faa Hjelp i Sygdom og blive frisk igjen, eller ved at faa Hjelp i anden Nød. Og skulde nogen have jublet og sunget saa Luften havde bølget og Fjeldene gjenlydt af deres Jubelsang, saa burde det have været det 10 Mands Kor derborte i Jødeland. Og vi vilde have ventet, at de alle havde løbet tilbage saa hurtig som deres friske Fødder kunde bære dem for at bringe Jesus sin inderligste og dybtfølte Tak. Men hør, hvad Jesus maa sige: Blev ikke ti rensede? Men hvor er de andre ni? Vendte ingen tilbage for at give Gud Ære uden denne Fremmede? Der synes at være baade Forundring og Vemod og Smerte i Jesu Spørgsmaal. Slig sort Utaknemmelighed, slig lav Opførsel kunde forundre nogen hver. Og vi synes ogsaa ganske vist at her er Grund til Forundring.

Men er det bare disse ni Spedalske, som gjengjælder Guds Godhed med slig Utaknemmeligeb og en slig Glemsel? Hvor ofte maa ikke Jesus ogsaa nu med Smerte udbryde: Blev ikke 10 julpne? Hvor er de 9? Vendte ingen tilbage for at give Gud Ære, uden denne Fremmede?

Tænk paa de mange, som Gud gjennem et langt Liv sparer for Sygdom og Nød. Er der en af de 9, som takker og giver Gud Ære?

Tænk paa den mange, som Gud gjør friske igjen og helbreder ved Doktor og Medicin fra baade den ene og anden Sygdom.

Der er mange, som paa Sygesengen, paa Smertesleiet, raaber som de Spedalske til Herren om Hjelp, og som da lover at takke og give Herren Ære i et nyt, gudfrygtigt Liv, men som desværre glemmer at takke .. ja glemmer alt, naar Sundheden vender tilbage. Hvor ofte har ikke Gud Aarsag at klage. Har du nogensinde lignet de ni Spedalske og givet Gud Aarsag til at klage over dig?

Hvor mange døbes der ikke i vore Kirker hvert Aar. Men søg efter dem i Menigheden om nogle Aar, og baade Gud og Mennesker maa spørge: vor er Masen af de døbte? Hvor er de ni?

Hvert Aar møder store Flokke af unge Gutter og Piger for Herrens Alter og bliver konfirmerede. De har modtaget saa mange og saa overordentlige store Velgjerninger, baade legemlige og aandelige, fra den samme Jesus som mødte de 10 Spedalske, at hin Helbredelse der horte i Jødeland er liden .. sammenlignet mod alt Jesus har gjort for dem. Tænk hvad de den Dag idag bekjender i første, anden og tredie Artikel. Men søg saa disse unge nogle faa Aar efter Konfirmationen og du kan nok ofte med Vemod maatte tænke paa Jesu Ord: Blev ikke 10 rensede? Hvor er de ni? Vendte ingen tilbage for at give Gud Ære, uden denne Fremmede?

Og tænk et Øieblik paa de Hundreder, der i Aarets Løb knæler ved Alterbordet og bodtager Synderres Forladelse, Renselse fra Sjælens Spedalskhed, og vor Herres Jesu Kristi eget Legeme og Blod .. ubetalelige Skatte, ubegribelige Velgjerninger .. hvor mange er der som i Livet, til Hverdags, gir Gud Ære og takker og priser Gud i et kristent, gudfrygtig Liv?

Aa, mange ligner de 9 Spedalske. Ofte maa Jesus ogsaa med Blikket paa vore Menigheder og paa vore Folk udbryde: Hvor er de ni? Hvad siger Jesus, naar han betragter dig? Overvei dej Spørgsmaal med Alvor og Andagt. „Kt."

Pacific Herold

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktör: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster
for Aaret .....$ .75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herold," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de räkker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan oli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger för Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Feil, som ogsaa kan händle, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjöre dette, falder det svärt vanskeligt at faa det rettet. Hjälp os ogsaa med dette.

Alle Penge, som sendes til Herold, bør sendes adresseret:
Pacific Herold,
Parkland, Wash.
Send ikke Penge til Redaktøren, da det volder Bryderi.

Læsere af „Herold" bør handle med dem, som averterer i „Herold."

Stor Foreningsfest i Tacoma og Seattle.

Om Gud vil, blir der stor Foreningsfest i Tacoma og Seattle Søndag den 30te September. Paa formiddag Kl. 10:30 holdes Festen i Tacoma og paa Eftermiddag Kl. ca. 3:30 i Seattle. **Formand Dr. H. G. Stub har lovet at holde Festprædikenen.** Stedet hvor Gudstjenesterne holdes vil bli bekjendtgjort næste Uge. Det er de norsk lutherske Menigheder paa hvert Sted, der vil samles sammen med andre Venner til denne Fest.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

I Henhold til Beslutninger fattede paa Aarsmødet for den Norsk Lutherske Kirke i Amerika og paa Tilskyndelse af Prof. L. W. Boe, eksekutiv Sekretær for Samfundets Board of Trustees, har Pacific Lutheran Academys Board of Trustees besluttet at Skolen skal fortsætte som før.

I Lighed med andre høiere Skoler vil Pacific Lutheran Academy iaar paa Grund af Krigen begynde Skoleaaret lidt senere end almindelig, nemlig den 15de Oktober. Uagtet Skoleaaret saaledes vil blive betydelig forkortet vil Kurserne blive saaledes ordnet at Eleverne faar fuld Aarskredit i de Fag de optager. Dette vil være til Gunst for Farmergutter, Fiskere, Skogarbeidere, Haandværkere og andre, som paa denne Maade kan faa Anledning til at fortsætte med sit Arbeide i den trøble Høsttid og faa Anledning til at begynde paa Skolen, naar Regntiden indtræder.

Vi haaber, at den skolesøgende Ungdom inden Pacific Distrikt af den Norsk Lutherske Kirke i Amerika og andre, som interesserer sig for en kristelig Skoleuddannelse, vil benytte sig af denne Skole, som er anerkjendt af Samfundets høieste Embedsmænd.

Nærmere Oplysninger om Skolen faaes ved at tilskrive dens Bestyrer, Prof. N. J. Hong, Parkland, Wash.

Pacific Lutheran Academy og Business College i Parkland begynder Mandag den 15de Oktober, lidt senere end sedvanlig paa Grund af Forholdene. Arbeidsplanen er dog saa bensigtsmæssig ordnet at trods det at Skolen begynder lidt senere end forrige Aar faa vil Eleverne faa den samme Undervisning og naa lige langt som før. For nærmere Underretning, skriv til

Prof. N. J. Hong,
Parkland, Wash.

Barnehjemmet.

Alt Hø er kommet i Laden.

Kvaliteten er god, men neppe tilstrækkelig. Forrige Aars Høavling var meget større, men i Godhed stod den tilbage. Da Havnegangen er meget skral, driver man Kreaturerne ned til Slaattelandet ved Bækken, hvor der findes Beite. Om Morgenen vandrer man afsted med dem, og om Kvelden henter man dem tilbake.

Mandag den 10de i denne Maaned begynder Skolen. Børnene maa forsynes med det de behøver for at kunne tage Del i Undervisningen. Der trænges Klæder, Sko, Lærebøger af mange Slags og en Mængde Skrivematériel. Det er en kristelig Skole, og det er ønskelig at faa mange som muligt kunde faa nyde godt af den. Her er rig Anledning til at komme de Fattige ihu. Vi trænger Penge, Matvarer af alle Slags og Mennesker, som vil tage et kraftig Løft i Arbeidet. Miss Gunderson er baade Matrone og Modtagerske, og nu ønsker inderlig at faa nogen, som kunde tage en Del af Byrden fra hende.

For et Par Uger siden bragte en Mand fra Vashon Øen et 14 Maaneder gammelt Barn til Hjemmet. Man tog imod det, uagtet det ikke var nogen let Sag, efterdi et saadant Barn trænger et omframt Tilsyn. Men Manden var i Knibe. Hans Kone var indlagt paa Sindssygeasylet, og fire Barn badde han til, som han maatte tage vare paa Hjemme. For at skaffe Midler til Opholdet vilde han tage Arbeide som Kjører.

Nylig kom en Mand fra Alderhid, og bad om at faa to Barn ind paa Hjemmet. De var begge i Skolealderen. Moderen var død. Han var gift igjen, men denne hans anden Kone havde forladt ham og revet op Husvæsenet. Han maatte gaa ud paa Arbeide for at tjene til Ophold, og saa henvendte han sig hid, for at faa Ly for Børnene. Sit Ønske fik han opfyldt.

Jacob Lunde.

Et Alvorsord til Skandinaverne.

Skandinaverne har hidtil havt Rang blandt de bedste Borgere i Landet. Deres Lovlydighed, Arbeidsomhed og Loyalitet har været anerkjendt og lovprist i høie Toner af deres Medborgere; og selv har de med berettiget Stolthed kunnet henvise til sin Redebonhed til at ofre Liv og Blod for Landet og Flaget. Svenskernes store Minde „Monitor" er et av de mest straalende Kapitler i Landets Historie; og Femtende Wisconsin og Chickamagua har kastet uvisnelig Glans om det norske Navn. Da Krigen med Spanien stod for Døren, var Skandinaverne blandt de første, som strømmede til Fanerne.

Alle vi, som har nordisk Blod i Aarerne, fætter en Ære i vor prægtige Rekord som gode, lovlydige og huldtro amerikanske Borgere.

Men nu er der faldt en Skygge over vort Navn. Vor Lovlydighed og Loyalitet er under Mistanke. Det er en udbredt Mening, at i denne store Krig er Skandinaverne blandt dem som svigter, om at der i vore Rækker endog er mange, som staar med Fienden og mod vort eget Land og altsaa er Forrædere i Hjerte, om ikke ligefrem i Gjerning.

Dette er en haard Anklage. Nærværende Indsender tror, at den er grundløs. De nordiske Folk er gode Borgere, nu som de altid har været. Det er Undtagelser, desværre, blandt os som inden andre Grupper af Folket; men i det hele er Skandinaverne, nu som før, ærlige og lovale Borgere, som der findes i Landet.

Men det er ikke nok, at vi ved dette med os selv. Vi maa sørge for, at ogsaa Medborgere, som tror noget andet, faar vide det. Vor Pligt og Ære fræver, at vi fjerner den Flek, som har sat sig paa vort hidtil saa blanke Skjold. Vi maa gjøre det klart for andre som for os selv, at vi ikke vanslægter paa vore Fædre.

Vi kan ikke opnaa dette ved at tie og sidde stille. Vi maa tale og handle, tale høit og klart og handle samdrægtig og med Kraft. Mistanken mod Skandinaverne for Illoyalitet er mere udbredt og spreder sig hurtigere, end mange tror, og det gjælder at gjøre, hvad gjøres kan, og det saa snart som muligt, for at den ikke skal æste sig i vore Medborgeres Omdømme, til ubodelig Skade for vore Ære og Vel som Borgere af nordisk Byrd eller Blod.

Alle og enhver ved, hvad der er at gjøre. Alle bør vise, hver i sin Kreds, i Gjerning som i Tale, at Skandinaverne af al Evne støtter Regjeringen i denne Krise; at de som lovlydige Borgere helt ud vil efterleve alle de Love, som det har været nødvendigt at vedtage; at de staar samlet mod alle forræderske Planer og Anslag under en hvilkensomhelst Maske; og at de er rede til at bringe ethvert Ofier, som fraves, for at Landets retfærdige Krig kan føres frem til Seier.

Pressen, vor fælles og stærke Talsmand, har allerede gjort meget. Enkelte Blade kan maaske gjøre mere, end de har gjort. Det er Indsenderens Tro, at heller ikke disse vil længer holde sig tilbage. Enhver kan se, at Skandinaverne vil lide paa sin Velgjærd om de kommer i Vanrygte som Borgere, og intet er sikrere, end at Pressen vil føle det første Stød.

Og Præsterne kan gjøre meget, mere end mange af dem har gjort. Det kan ikke være skjult for nogen, at den lutherske Kirke ogsaa er Gjenstand for stærk Miskjendelse i disse Tider. Selv om denne kan være noksaa uberettiget, er det en Livsfag for Kirken at rense sig for Mistanken. De skandinaviske lutherske Samfund bør i alle Fald sørge for at faa det klargjort og fastslaaet, at ingen Anke kan rettes mod dem. Hvis Skridt de allerede har taget, ikke har ført til dette Maal, bør de gjøre, hvad der maatte være nødvendigt, og det helst saa snart som muligt. Præsterne kan, hver paa sin Arbeidsmark, udrette meget her. Det er deres Pligt at være Talsmand for Lovlydighed og Loyalitet, saa meget mere som Mistanken mod den lutherske Kirke for en stor Del er foranlediget ved den Modstand, som den Landet paatvungne Krig vitterlig har mødt hos endel Præster.

Det er en stor Sag, Indsenderen har fundet at burde bringe paa Bane, den største, som nu foreligger for Skandinaverne i dette Land. Lad os ikke gaa afveien for den. Lad os se Tingene, som de er, og handle derefter. Det er en Kjendsgjerning, at Anklager for Illoyalitet, nu rettes mod os. Lad os, uden at nøle, gjøre det indlysende for vore Medborgere, at det er urekfærdigt, og at Skandinaverne er saa gode Borgere som nogen og deres Skjold lige rent og blankt, som det nogensinde har været.

Amerikansk Borger.

Fra vort Virkefelt

Tacoma, Wash.

Vor Frelsers Norsk Lutherske Kirke, Syd J og 17de Gade, O. J. Ordal, Prest. Søndagsskole hver Søndag Kl. 9:30 paraf. Høimesse paa Engelsk Kl. 10, paa Norsk Kl. 11. Sidste Søndag begyndte vi den nye Ordning med tre Gudstjenester. Vi blev meget opmuntret og takker Gud for hans Naade. Der var gode Forsamlinger ved alle tre Gudstjenester.

Kvindeforeningen møder Torsdag den 13de Sept. i Kirkens „Parlors." Det er Mrs. E. M. Colbo og Mrs. P. C. Peterson som er Vertinder. Vi haaber at alle vore Medlemmer og Venner vil møde frem.

Konfirmanterne indskrives Lørdag Kl. 10. Gutter og Piger er venligst indbudt til at møde frem.

Viede den 5te Sept. blev Oltar Ericksen og Magnhild Poulson, begge velkjendt norsk Ungdom fra Tacoma. Mr. og Mrs. Leon Ericksen var tilstede ved Vielsen som udførtes af Pastor O. J. Ordal. De to Ericksens er Brødre. De Nygifte skal bosætte sig i Tacoma. „Herold" lykønsker.

No. Yakima.

Septembermødet af Kvindeforeningen holdtes hos Mrs. H. C. Wilsen, 415 So. 14th Ave. og hun og hendes Mor Mrs. John Nelson var Værtinder. Past. Hellekson læste de Forord som President Woodrow Wilson har skrevet for de Bibler som Scripture Gift Mission i Philadelphia vil uddele blandt vore Soldater.

Pastor Hellekson er nu paa Reiser meget af Tiden i Intermountain Kreds paa Indsamling til Luther Memorial Fund.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i den Første N. Luth. Kirke, Warner og 62de Street. Søndag Klokken 11. Søndagsskole Klokken 10. Kvindeforeningen møder Torsdag den 20de hos Mrs. T. Sele, 5833 Lawrence Street. Velkommen alle. Kvindeforeningen fejrer den aarlige Middag i Masonic Hall, 56de og Union Avenue Onsdag den 26de September. Alle Kirkens Venner anmodes om at støtte denne Sag.

Tacoma, Wash.

I Immanuels Luth. Kirke, N. 11de og Stevens Street, er det Søndagsskole Klokken 10. Gudstjeneste Søndag Aften Klokken 7.30. Vi trænger Søndagsskolelærere. „Fød mine Lam", har en særegen Betydning for os.

Gaver til Barnehjemmet i Parkland.

Rev. O. C. Hellekson, No. Yakima, Wash., 8 Boxer Pærer. Mrs. Sørine Hanson, Sewjer, Wis., $5. J. J. Eckman, Tacoma 50 Cents, for hvilke vi herved kvitterer og takker.

Sina Gunderson.
Matron.

Parkland, Wash.

Mandag due 10de Sept. begyndte Menighedsskolen med en vakker Aabningsfest hvor mange af Menigheden var tilstede. Lærerne dette Aar er L. Nyhus, Aletta Greibrok og Mrs. Hanna Strøm.

Pastor Theodor Aaberg fra Livingstone, Montana, besøger sine Forældre, Pastor og Mrs. O. H. Aaberg.

Lydia Greibrok er reist til Conrad, Montana, hvor hun skal holde Skole.

Flere Prester har meldt sig til Sommerskolen, som skal holdes her fra 24de til 28de Sept.

J. H. Andersen fra Stanwood aflagde nylig Parkland et kort Besøg.

Past. O. Skattebol ligger alvorlig syg.

Seattle (Ballard).

Den 4de september, 1917, er den største dag i Ballards norsk-lutherske kirkeliv. Den dag stiftedes „Første lutherske menighet i Ballard, Seattle."

Tilstede var omtrent femti stemmeberettigede mænd, flere kvinder og desuten hadde menigheten den glæde at ha baade sin kirkelige tilsynsmand, biskop L. C. Foss, og sin juridiske konsulent, sagfører Frank Olesen, iblandt sig.

Det største ved mødet var jo den nye menighets stiftelse; men det glædeligste var den enighetens aand, som hersket. En fremmed, som kom ind, kunde aldrig ha anet, at her sat to slokke, som før hadde staat skildt, som for bare en halv menneskealder siden hadde set paa hinanden som kirkelige modstandere.

Foreningsforhandlingerne var følgende: 1.) Andagt ved past. Storli. 2.) Past. Bergesen valgt til formand og mr. Bohlke til sekretær, midlertidig. 3.) Formand Foss og sagfører Olesen optaat som rådgivende medlemmer. 4.) „Den Første Lutherske Menighet i Ballard, Seattle," enstemmig stiftet av de stemmeberettigede mænd fra Bethlehems og Sions menigheter, som hadde underskrevet inkorporationscertifikatet. Der var over 30 fra Bethlehems og over 40 fra Sions. Flere er fraværende p. g. a. utenbys arbeide. 5.) Antagelse av den konstitution, som trykkes i „Pacific Herold" for et par uker siden. 6.) Valg av embedsmænd. Formand H. C. Bohlke, sekretær Hovick, kasserer O. D. Christensen, viceformand dr. W. T. Christensen, tre trustees S. Hagen, James Pedersen og Alfred Jensen. Dermed var lovens krav til korporationen fuldført, og menigheten var lovlig færdig til inkorporation under statens love.

Mødet maatte da hæves og atter begyndes paanyt, da loven ikke tillader andet at forhandles paa det første møte end ovenstaaende, som stod i sammenkaldelsesskrivelsen til alle medlemmer. Ved det andet møte, hvor altsaa den mer kirkelige side kom frem, foretoges følgende beslutninger: 1.) Valg av midlertidig præst, indtil permanent valg kan gjøres. Past. Bergesen valgtes. 2.) Søndagsskolesuperintendent. Præsten valgtes. Hjælpesuperintendent mr. Mathiesen. 3.) Menigheten holder fælles gudstjeneste i Sions kirke førstkommende søndag (9de) og i Bethlehems kirke den følgende søndag (16de). 4.) Det overlater præst, trustee og diakoner i samraad at ordne med møter og andre saker. Der var fælles altergang for den nye menighet sist søndag formiddag paa norsk og aften paa engelsk i Sionskirken. Søndagsskolerne møter hver for sig søndag, men saa gaar Sionskirkens børn i procession op til Bethlehems kirke for at danne den nye søndagsskole. Der holdes samme dag de første gudstjenester i den fremtidige kirke paa 65de og 20de, som herefter heter „Første lutherske kirke i Ballard." Kl. 11 norsk høimesse, hvor vi venter at faa flere præster med os, ialfald formanden og past. Storli. Kl. 8 holdes engelsk ungdomsgudstjeneste.

Silvana.

Om Aftenen den 22de Aug. holdtes et stort Bryllup nær Norman i Mr. og Mrs. Arthur de Saucys Hjem. Deres Datter Laurine blev egteviet til Arthur Cubbin. Hjemmet var smykket med de peneste Blomster indvendig og udvendig. Efterat de hundreder af Gjester fra fjern og nær var bespist opvartedes med forte Taler og Sang. I Sandhed et hyggeligt Bryllup. Blandt Talerne kan nævnes: Dr. McEkern, Ole Fjerli, Iver Thomle, Iver Botten, Martin Heale, N. C. Johnson, Brudens Far og andre. Bruden har været Organist for Zions Kor det sidste Aar, og Sangerne vil savne hende. Brudgommen har sit eget Hjem i Ballard hvor det unge Par agter at flytte ind. Maa Gud velsigne det nye Hjem og dem som der bor.

Mrs. Karn Attletvedt og Søn fra Beach., N. D., er paa Besøg i Zions Præstegaard i Silvana. Bestemor kom forat se sine ældste Dattersøn.

Søndag den 2den September kom et lidet Barn til Mr. og Mrs. Alf. Christensens Hjem i Bryant. Gud havde allerede kaldt dets Sjæl hjem til sig. Begravelsen fandt Sted den 3die Sept. paa Bryant Gravplads.

H. E. B.

Stanwood.

Afskedsfest. Mødrene i Stanwood Menighed, Pastor M. A. Christensens Kald gav forleden en Fest for sine Sønner der skal til Camp Lewis saavelsom de øvrige der snart drager bort for at frekventere de høiere Skoler. Taler holdtes af Stedets lutherske Præster samt H. Myron, John Eklingsen, Norman Skartvedt og andre. Der var rigelig beværtning og vakker Musik. Festen vil længe mindes af os herhjemme og ogsaa af de bortreisende.

$1,00

starts a savings account in our bank.

IF YOU WANT TO GET AHEAD, START RIGHT — GET ON THE RIGHT TRACK — START NOW.

Scandinavian American Bank

J. E. Chilberg, President
Gustaf Lindberg, Vice-Pres.
H. Berg, Ass't Cashier
O. S. Larson, Manager

Norske og Svenske Importerede
- Matvarer -
Send efter Prisliste.
"Dept. 16."
Alaska-Norw. Import
116 Second St., Portland, Ore.

Vor Beholdning af
SKO
for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig.
Alle Størrelser.
Samuelson & Berg
1110 South K St.

MERK!

Kvilter til Missionen i Teller, Alaska, bør sendes "prepaid" til følgende addresse:
Lutheran Mission
c/o Western Dry Goods Co.
Seattle, Wash.

Ben Olsen Co.
Plumbing and Heating
Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
J. F. Visell Co.
114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

-MOHR-
Har alle Slags
FARM REDSKABER.
HENRY MOHR HARDWARE CO.
1141 Broadway Tacoma

Rød Chinook Laks
Hvid Chinook Laks
Sort Torsk
Røget og "kippered" Fisk og fersk Fisk altid paa Lager.
15th & Dock Streets
Skriv til os paa Norsk.
NORTLAND FISH CO;
Phone Main 138. Tacoma, Wash

MONTANA LAND.
Cheap wheat and stock sections in central Montana. They run all the way from $7,50 to $25 per acre. For description and prices write C. O. Kittelsen, 2097 Montana ave., Billings, Mont.

MÆND!
Vil I ha en
SUIT
syet efter Bestilling, som passer og varer, lad os sy den.
Importerede töier. $25, $30, $35
Brewitt Bros
1217 Pacific Ave. Tacoma

Damer og Herrers Suits
syes efter Bestilling.
Garanterer at hver Suit passer.
Specielt rimelige Priser.
Eleventh Street Tailoring Co.
311 So. 11th St. Tacoma

NORSK SLAGTERFORRETNING
PALACE MARKET
Ole Jacobsen
Eier.
1554 Broadway Main 423

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om Søndagene ifølge Aftale
Tel. Main 7683. Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
LÆGE OG KIRURG
220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em. og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apotheket.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøiagtig

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Broadway Dental Offices
Dr. Morton — Dr. Hutchison
Managers
Good dentistry at modern prices.
Plate work and extracting specialist.
937 1-2 BROADWAY

P. OSCAR STORLIE
Begravelsesentreprenør og autoriseret Balsamerer.
DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyraa
I TACOMA
Alt henhørende til Begravelser, Kiste, Ligvogn, og Betjening indbefattet, fra $40.00 op.
Tel. Main 1122.
5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
NORSK ADVOKAT
501-3 Lyon Bygningen
Tværs overfor det nye Courthouse
3rd & James Seattle, Wash

Phone Main 2233
- PETERSON -
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDSSTILLE ALLE.

Server vor "Brick Ice Cream"
Tag hjem en "brick" for dinner. Phone Main 7919 for Priser i større Kvantaer, for Selskaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
"THE PURE FOOD CREAM"

Tre Goder:
„Tacoma Maid"
"Kona Blend"
Express Coffee,
Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe
Kona Koffee Ko.
Wholesale Roaster

Vor Gud han er saa fast en Borg.

Fortsat fra side 1

men, han kunde jaa fat i. Men de Forsamlede istemte straks:

Vor Gud han er saa fast en Borg
Han er vort Tryghed og Værge.
Han hjælper os af Nød og Sorg
Og ved os vel at bjerge.

Da Manden fik høre den Sang, begav han sig i største Hast paa Flugt med sit Rov, som om han var jaget af Fienden. „Dansk Luth. Kirkeblad."

Arlington, Wash.

Henry H. Fingerson døde i sit Hjem i Arlington den 16de Aug. og blev begraven fra Vor Frelsers Menighets Kirke af hvilken han var et Medlem den 19de August. Han var født i Nes, Hallingdal, den 20de April, 1872, af Forældrene Finger H. Maurebraaten og Jørsnd født Pederson Rukke. Han kom til Amerika i 1890 og bosatte sig nær Langford, S. D. Fra her reiste han til Jorden, Wash., i 1899. Han blev gift med Sarah født Swenson den 24de Oktober 1897 i Webster, S. D. Dette Ægteskab blev velsignet med elleve Børn af hvilke syv efterlever sin Far. Paa sit Sygeleie gav Gud ham god Anledning til at gjøre sig færdig for Reisen hinsides. Selv indrømmet han at han medens han endnu var frisk ikke havde taget den nødvendige Tid til at sørge for sin Sjæls vel. Han takkede Gud fordi han havde lagt ham paa Sygeleiet hvor Gud faldte paa ham og gav ham Tid til at gjøre de nødvendige Forberedelser. Glad og tilfreds gik han ind til sin Hvile. Gud holde sin Kjærligheds Haand over den efterladte Enke og Barneflok.

Bliv Lys!

En Prædikant fortæller følgende: Jeg kjender en Mand, som i to Aar havde været omvendt og troede, men bestandig gik han og klagede over sit haarde, sundige Hjerte. En Dag sagde jeg til ham:

„Har du nogensinde hørt tale om en Synder, som ikke havde et haardt og ondt Hjerte?"

„Nei," svarede han, „men mit Hjerte bliver ikke bedre."

Jeg gik hen og rullede alle Gardiner ned for Vinduerne, saa det blev ganske mørkt i Værelset.

„Hvorfor gjør du det?" spurgte han.

„Jo, jeg vil, at du skal drive ud Mørket herinde og gjøre det lyst igjen. Se her har du en Kost."

„Det gaar nok ikke op," svarede Manden, forbauset over min Adfærd.

„Ikke engang, om du anstrenger dig af yderste Kraft?" spurgte jeg.

„Nei slet ikke!" svarede han.

Da drog jeg atter op rullegardinerne, saa det klare sollys uhindret kunde strømme ind i Værelset.

„Det forholder sig akkurat paa samme Maade med dit Hjerte," sagde jeg. „Mørket fordrives ikke af dig selv ved dine største Kraftanstrengelser. Men du maa lade Retfærdighedens Sol skinne derind. Men sig, nu naar vi har sluppet saa meget herligt Sollys in di Værelset her, nu kan vi vel atter trække Gardinerne ned? Her er nu vel samlet Lys for en Dag idetmindste? Eller hvad tror du?"

„Hvad mener du?" spurgte Manden forundret.

„Jo, jeg vilde blot gjøre det klart for dig, at vi aldrig kan samle ind Forraad af Naade, Lys og Kraft, for saa at leve deraf i Tid og Tider. Men vil vi vandre i Lyset, maa vi alt i et se op mod Solen, Kristus og i vor Sjæl modtage dens livgivende og opholdende Lys.

Den tabte Skrue.

En Sommeraften red en Cyklist henad en ensom beliggende Vei langt oppe i Landet og fandt der en anden Cyklist siddende ved Veikanten meget betuttet over at Maskinen var gaaet istykker.

Han standsede og spurgte ham, hvad som var hændt. Han fik da høre at en Skrue var faldt ud, saa Hjulet ikke kunde svinge.

Og jeg som havde gjort Regning paa at naa Dampskibet i Byen. Hvad skal jeg nu gjøre? Jeg maa vente i flere Dage paa næste Skib, min Ferietid er da forbi, og jeg risikerer at blive afskediget. Og det bare for en skaffars liden Skrues Skyld.

Til alt Held havde den anden Hjulmand Reservekruer med sig. De filede og skelte en istand og straks var de begge i fuld Fart henover Landevejen og i god betids til Damp skibet.

Som de sad og ventede begyndte de at tale sammen og det viste sig snart, at den Mand, hvis Maskine var gaaet istykker, havde underlige Begreber om Gud og Synd og Naade.

Jeg tror ikke paa Adams Fald, sagde han. En Synd kan ikke have saa meget at betyde.

Men husk da paa denne lille Affære med den lille Skrue. Den kunde have kostet Dem Deres Stilling, og De ved, at en liden Gnist er nok til at krudtet eksploderer.

Ja, men med Synd er det anderledes, svarede den første.

Lad os se paa det. Sat at en Mand slaar en falsk Mynt, saa er han da Falskmynter og bliver straffet derfor, ikke sandt?

Jo, ganske vist.

Saaledes er det ogsaa med Guds Lov; den som krænker den paa et Punkt, er virkelig Overtræder og faar sin Straf.

Men om det nu bare er en enkelt Synd, indvendte han.

Det er ikke deri det skikker. Om De har et Taug, og har bundet Deres Baad fast med det, behøver Tauget at gaa istykker bare paa et Sted for at Baaden skal drive af. Og der er mangen Gift, som er saa stærk, at en Draabe er nok til at gjøre det af med et Menneske. Saaledes er det netop med Synden. Den har fordærvet vort hele Væsen og nedlagt Dødens Spire i det.

Jeg har aldrig tænkt over dette saaledes. Jeg tænkte paa den enkelte Synd, som . . . . . .

Men sig mig da oprigtig, kan De for Deres vedkommende tale om en enkelt Synd? Har De ikke mange Synder paa Deres Samvittighed?

Jovist, jeg maa tilstaa, at jeg synder hver eneste Dag.

Vel, sagde den anden, saa er De altsaa en Synder. Nu var de villig til at modtage den Hjelp, jeg kunde yde Dem, da De sad der alene paa Veien; havde De kunnet hjelpe Dem selv, vilde De have sagt nei tak til mit Tilbud. Nu er De ligesaa hjelpeløs i Frelsens Sag; tag da med den Hjelp, som Jesus bringer Dem for at kunne skjænke Dem evigt Liv og Salighed.

Den anden sagde ikke noget, men Ordene gik ham til Hjertet, det var tydelig.

Dampskibspiben lød, og snart maatte de sige hinanden Farvel for ikke mere at mødes her.

Da den første stod og saa Dampskibet glide udover, var det hans inderligste Bøn, at han maatte møde sin Reisekælle i Glæden hos Gud.

Den rigtige Maade at tro paa.

En Formand paa en Fabrik var kommen saa vidt, at han længtes efter at blive et Guds Barn. Han havde feet sin Synd og fortabte Tilstand, og der var Vidnet klart for ham om Kristi Død og Frelsen af Naade. Han troede ogsaa alt dette. Alligevel, han troede vist ikke „paa den rigtige Maade." Der var ikke den Fred og Glæde i hans Sjæl, som han skjønte Guds Folk havde.

En Dag fik han et Brev fra Fabrikherren, som anmodede ham om at komme til hans Hjem Klokken 7. Han mødte paa Klokkeslettet og Stuepigen meldte ham og førte ham ind. Da Fabrikherren saa ham, vinkede han med Haanden og sagde: „Kom denne Vei." Da de var blevne alene paa Kontoret, vendte Fabrikherren sig om og betragtede Formanden, som om han ventede paa at høre, hvad Ærinde han havde. Tilsidst spurgte han, om han ønskede at tale med ham. Forbauset trak Formanden Brevet frem fra sin Lomme og sagde: „Brevet, Herre, Brevet."

Naar De har skrevet det, Herre, erren. Du troede altsaa mit Ord.

Naar De er skrevet det, Herre, skulde jeg da ikke tro det og gjøre som De skrev? udbrød Formanden overrasket.

Da fremtog Fabrikherren en Seddel, paa hvilken der var skrevet tre Skriftsprog, og idet han rakte ham Sedlen sagde han: „Tro Guds Ord paa samme Maade, som du tror mine. Han mener hvad han siger. Og hvis du tror paa ham, er du frelst og har et evigt Liv.

Da Formanden kom hjem læste han Sedlen. Den lød som følger:

1. Kom til mig, alle som lider Møie og er besværede, og jeg vil give Eder Hvile. Matth. 11, 28.

2. Kom dog og lad os gaa iretten med hverandre, siger Herren; og om Eders Synder er som Purpur, de skal blive som Sne, om de er røde, som Skarlagen, de skal blive som Uld. Esaias 1, 18.

3. Sandelig, sandelig siger jeg Eder, den som hører mit Ord og troer den som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Dom, men er gaaet over fra Døden til Livet. Joh. 5, 24.

Der gik et Lys op for Formanden. Naar Guds Ord sagde „kom", skulde han komme, ligesom da hans Herre raabte paa ham; og alt Guds Ord skulde han tro, paa samme Maade, som han troede sin jordiske Herres Ord.

Dette gjorde han. Og straks blev han fyldt med Glæde og Fred. „O, hvor det er simpelt og ligetil," udbrød han, „nu ser jeg det, nu forstaar jeg den rigtige Maade at tro paa." „Bymiss."

Jeg har syndet.

Disse Ord er ikke saa svære at udtale; men det kommer an paa, om de udtaler fra et virkelig bodfærdig Hjerte. Farao indrømmede at han havde syndet, hver Gang Guds Domme gik over Ægyptens Land. Akan ligesaa, da det opdagedes, hvorledes han havde forgrebet sig paa det banlyste Gods. (Josua 7, 20). Selv Judas erklærede at han havde syndet, da han saa, at hans Mesters Dødsdom var beseglet, denne Mester som havde behandlet ham med saa megen Kjærligeed. Disse tre bekjendte alle at de havde syndet; og dog viser de bibelske Beretninger at der manglede noget i deres Syndsbekjendelse, det, som netop lukker op for Varmhjertigheden ovenfra.

Det var i Virkeligheden noget helt andet David sagde:

„Jeg bekjender mine Overtrædelser for Herren", og da den fortabte Søn stod med bøiet Hoved for sin Fader og sagde: „Fader, jeg har syndet mod Himlen og mod dig." Her var et sønderknust Hjerte og et angerfuldt Sind. Og derfor fortsætter David: „Da forlod du mig min Misgjerning", og om den fortabte Søn fortælles, hvorledes Faderhuset igjen aabnedes for ham.

Har du nogensinde staaet frem for Guds Ansigt med denne smertefulde og udmattende Bekjendelse fra dit Hjertes Dyb:

„Jeg har syndet, og Du er retfærdig, naar Du dømmer"? Da vil du ogsaa erfare, hvor redebon Gud er til at imødekomme det. Suk om Naade, som ligger badved en saadan Bekjendelse. Thi han il i Sandhed ikke nogen Synders Død. Men før Synderen i Sandhed har skiftet Sind og fordømmer sig selv og inderligt begjærer Guds Samfund og en ny Vandring for hans Ansigt kan Gud umulig aabne sin Favn for ham og give ham Fredskysset.

„Kirkeklokken".

Tro kun, og du skal se Guds Herlighed.

Det var Jesu Ord til Martha, da hun sørgede over Lazarus' Død. Hun skulde tro og senere saa se. Guds Herlighed i hans Godhed, i hans Naade, i hans Retfærdighed og Kjærlighed er jo ofte skjult. Den, som tror, skal dog engang faa se. den.

Guds Godhed var jo skjult for Abraham, da han fik den Befaling, at han skulde gaa hen og ofre sin Søn, som han havde saa kjær. Skjult var Guds Kjærlighed og Retfærdighed for Josef, da han fulgtes til Ægypten og saa der kastedes i Fængsel, fordi han ikke vilde gjøre den store Ondskab at synde mod Gud. Skjult var Guds Kjærlighed og Naade for Job, da al Ulykke vældede sig over ham og han var Fortvilelse nær.

Og dog, Guds Kjærlighed og Retfærdighed, Guds Godhed og Naade var i alt dette, og de fik alle senere „se det."

Men hvorfor gjør Gud det saa?

Vi maa ikke spørge ofte: hvorfor? De Børn, som altid spørger sin Moder, hvorfor hun gjør saa og saa, er sjelden „Mors bedste Børn." Og dog har Gud ladet os vide lidt om, hvorfor han handler saa med sine Børn.

Først maa vi huske, at Guds Børn aldrig vokser fra Riset. De trænger det. Dernæst vil Gud ved Prøvelse øve deres Tro. Var ikke den kanaanitiske Kvindes Tro sterkere, efterat Jesus havde sat den saa ofte paa Prøve? Kan vi godt tænke os Davids Salmer saa rige paa kristelig Erfaring og Trøst, dersom han ikke havde havt saa mange Trængsler.

Dernæst lærer Guds Børn endnu mere at skatte Guds Godhed, naar den ligesom for en Tid skjules for dem; det er med dem som med den, der i skyfuldt Veir længes efter Solens Lys og Varme. Vi har ikke godt af bare Solskin.

Og endelig saa driver den Slags Nød ogsaa til Gud. Sjælen fyldes mere og mere af Længsel efter det Himmelske, sukker inderligere, beder flittigere, lærer bedre at forstaa, hvad det vil sige, at denne Tids Lidelse ikke er at tage imod Herligheden, lærer at se opad i Tro og Haab.

Lad hende med fred.

Ja, naar bare vi kunde det!

Troens Mennesker er ofte svært forskjellige. Den ene har sin Interesse, en anden sin. Og den ene har sin Metode, en anden sin. Og alle ta ikke dyrke sin Gud paa samme Vis eller i samme Form.

Men dette er der liden Forstaaelse af. Du skal være som jeg. Du skal gjøre det samme, og du skal gjøre det paa samme Maade som jeg.

Aaa, om vi bare kunde lade hverandre i Fred.

Om vi kunde huske, at ikke alle er saa kolde og beregnende som vi. At der ogsaa gives varme Hjerter, som maa handle paa sin Maade, og som maa give Udtryk for sin Følelse.

Og de som er saa snare til at dømme, de som altid ved paa en Prik, hvordan alt skal være, de har ofte mindst moralsk Ret til at dømme. De behøver nu ikke netop at være en Judas, men de kan nok være adskillig i Familie med ham.

Aa, lad os have Respect for Hjertets Ret!

Der er saa megen Kulde og Beregning og Brutalitet iblandt os. Saa liden Forstaaelse af de finere Følelser i Hjerterne.

Om vi ikke forstaar denne eller hin Ven, lad ham, eller hende med Fred. De har rimeligvis en stor Forsvarer. Han sætter mere Pris paa et oprigtigt Hjertes umiddelbare Hyldest, end paa alle vore korrekte Foranstaltninger, hvori kanske det væsentlige Mangler.

Gaver dækker ikke Bedrag.

„Halvdelen af mit Gods giver jeg de Fattige, og dersom jeg har gjort nogen Uret med Svig, giver jeg det firedobbelt tilbage igjen (Luk. 19, 8).

En Kjøbmand, født i Florentz, var ved Handel bleven saa rig, at han kunde laane Kong Frantz den første i Frankrig 500,000 Dukater. Han vilde gjøre noget til sit Navns Ihukommelse og lod i Lyon anlægge et stort Hospital og havde den Sædvane at føre sine gode Venner til Bygningen for at høre deres Mening om den. Blandt andet bragte han Nikolaus Salterell, der ogsaa var Florentiner og erfaren i Bygningskunsten, derhen og bad, at han oprigtig vilde sige ham sin Mening, for at om det var nødvendig at forandre noget, man da kunde gjøre det betids nok.

„Da sagde Salterell: „Jeg synes godt om alt, undtagen en Ting.."

„Hvilken?" spurgte Bygherren

„Jeg synes den er for liden."

„Hvad siger De? er De da ikke, hvor stort og viidløftig alt er anlagt?"

„Den er vistnok temmelig omfangsrig og stor", sagde Salterell, „men hvis alle de skal komme hid, som De har bedraget og gjort til Betlere, saa er jeg vis paa, at Bygningen er for trang og neppe vil kunne rumme Halvdelen af disse Fattige."

COLE MARTIN CO.
926 PAC. AVENUE
HAR MEGET STORT LAGER AF BØGER FOR ALLE SKOLER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WERNICKE BOOK CASES, WATERMAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM FAAES I EN MODERNE BOGHANDEL.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. P., Parkland, Wash.
Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Berg, Jos. H., Oakland, Cal. 873 32rd st.
Bergesen, B. E., Seattle, Wash. 1727 W. 56th st. Phone Ballard 1306.
Belgum, E. S., Oakland, Cal. 823 Athens ave. Tel. Oak 4356.
Blakkan, I., Reckford, Wash. Box 175
Borge, Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., cor. A & Pratt sts., Eureka, Cal.
Brevig, Rev. T. L., Parkland, Wash.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Eger, Olaf, Seattle, Wash., 1424 No. 45th St.
Evjenth, Rev. R. U., 1524 10th Ave., San Francisco, Cal.
Foss, L. C., Seattle, Wash., 779 Lake View Boulevard.
Foss, Carl L., San Francisco, Cal. 201 B acon st.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
Groensberg, O., San Francisco, Cal. 37 Collingwood st.
Hagoes, O., Tacoma, Wash., 4314 N. 19th st. Phone Proctor 2133.
Harstad, B., Parkland, Wash. Phone Madison 7884-J-3.
Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., No. Yakima, Wash. 810 N. 2nd st.
Henriksen, Geo., Portland, Ore. 425 E. 10th st.
Hovig, O. L., Spokane, Wash. 310 S. Chandler st.
Johansen, J., Fresno, Cal. 204 J st.
Lane, Geo. O., Bellingham, Wash., 1464 Iron st.
Mikkelsen, A., Ellensburg, Wash., 706 No. Anderson st.
Nelson, I. G., Hemet, Cal.
Neste, P. — 417 29th St., Astoria, Ore.
Norgaard, C. H., Everett, Wash., 2932 Lombard ave.
Ordal, O. J., Tacoma, Wash., 912 So. 17th st. Tel. Main 2470.
Pedersen, N., Pasadena, Cal., 1207 Stevenson ave.
Preus, O. J. H., Los Angeles, Cal., 2619 Paloma ave.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., Lyman, Wash.
Stensrud, E. M., San Francisco, Cal., 2455 Howard st.
Stub, H. A., Seattle, Wash., 1215 Thomas st.
Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
Thorvildson, P. T., Petersburg, Alaska
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Fra New York

"Oscar II"	1. September
"Hellig Olav"	20. September
"United States"	4. Oktober
"Oscar II"	18. Oktober
"Hellig Olav"	8. November

Amerika Billetter kan nu telegraferes til slægt og venner i Norge og Danmark mod Betaling av forholdsvis lav telegramsgebyr. Henvend Dem til Linjens nærmeste agent eller til
SCANDINAVIAN AMERICAN LINE
The Chilberg Agency, N. P. C. G. P. A. 702 2nd Ave Seattle
J. F. Visell, 1114 Pacific avenue, Tacoma.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

Portland, Aug. 27, 1917.

Dear friend:—

Is there space in "Pacific Herold" for a short account of my recent visit to Chinook, Wash.?

I want to tell you about it because I certainly enjoyed it ever so much. Mrs. Henriksen, Miss Leila Halvorsen, who is a sister of our friend Rev. Melvin Halvorsen at Omaha and also a sister af Mrs. Taggart here at Portland, had been enjoying a ten days vacation on the coast near Tillamook, Ore. We decided to return to Portland by the way of Astoria and make a so-called French visit to our old friends at Chinook, Wash. The time was very limited but we felt that we could not pass by Chinook. We have always enjoyed a most splendid hospitality there, and the trap fishing has always been very interesting to us.

Friends at Astoria arranged the trip for us across the bay. But no sooner had we come into the home of Mr. and Mrs. Adolph Siversen before we were told that we had come just in time. That very evening there was to be a surprise party and we must all take part. I was to make a talk for the occasion. This was indeed a surprise on us. We were prepared for fishing and not for surprise parties, but it is wonderful what can be done if you are interested . In short order we were all transformed from a fishing-party to a surprise-party.

The new pastor had come. The parsonage had been remodeled, the church likewise. For a number of years the congregation had been without a resident pastor, and they were happy now to have a pastor living among them once more.

Rev. and Mrs. Thompsen arrived in the fishing season and all the men were very busy with their work, but they felt that something should be done to show their new pastor that he was realy welcome among them. It was decided to have the surprise party at the home of Mrs. S. Olsen where all could be received.

The pastor and his wife were then invited to spend the evening at the Olsen home. It is needless to state that they were very surprisd when the Portland pastor announced the purpose of the gathering. Rev. Thompsen had taken for granted that the surprise was on Mrs. Olsen.

The ladies, of course, came prepared for the occasion, as the splendid refreshments proved. A sum of money was quietly gathered from those present for the pastor.

I was glad that I had decided to make this side trip to Chinook so that I could be present at this surprise party.

The people all seemed to be so well pleased with their new pastor and his wife, and these again seemed to be so well pleased with the people of Chinook. No more could be desired. With such a mutual feeling between the pastor and the people the fruits of the pastor's work will no doubt be most gratifying. The following day we enjoyed a salmon dinner at the parsonage ,and as we left immediately afterwards there was one thing uppermost in our hearts and minds, namely that the blessing of God might rest upon the people of Chinook and their new pastor, that his work among them might be to the glory of God and bring many spiritual blessings to the people. I just had to write you about this surprise party, thinking that you might perhaps make note of it in the paper.

Here at Portland the work is progressing nicely although we have not had the success we wished for, owing to the fact that so many families of our congregation have left Portland. So if you have some good members to spare up there at Tacoma or Seattle send them down to Portland. We will treat them very nicely. Portland is, however, overcoming the hard times. The shipbuilding is on the increase. Work seems to be plentiful, and we naturally expect that our congregations will soon begin to flourish. We are placing a great deal of faith and hope in our young people, and I do not believe that they will disappoint us. The future of the church would indeed be dark if it were not for the young people.

With hearty greetings from Portland.

Fraternally yours

Geo. Henriksen.

TO WORKINGMEN.

When Christ came and changed the face of the world, he spoke not of rights to the rich, who needed not to achieve them; nor to the poor, who would doubtless have abused them in imitation of the rich; he spoke not of utility nor of interest to a people whom interest and utility had corrupted; he spoke of duty, he spoke of love, of sacrifice, and of faith; and he said that they should be first among all who had contributed most of their labor to the good of all.

Work is the greatest blessing that God has given us. Work — opportunity to do and accomplish something—that is indeed a privilege. And then remember how many fields there are of honest opportunity where one can find just the work suited to him and his ability. Let us be workers, not drones.

MOTTOES.

Here are a number of good mottoes to chose from. They are selected from many different authors.

Dare to be true. Nothing can need a lie.

Self-reverence, self-knowledge, self-control. These three alone lead life to sovereign power.

Never weary in well-doing.

My strength is as the strength of ten because my heart is pure.

Don't worry: it may not be true.

He can who thinks he can.

I can do all things through Christ, who strengtheneth me.

A merry heart goes all the day. Your sad heart tires in a mile.

Think upward; strive upward; look upward; live upward.

WHY BELONG TO CHURCH?

And why not? You think yourself just as well off when unconnected with the church, and you are disgusted with the hypocrites you see in the church? The church indeed has in it those who are false to their profession, and that is not surprising since our Lord predicted that, as a result of men's wickedness, there would be such persons mingled with His true disciples in the visible church. That the church in its earthly side would not be perfect He foretold in the parables of the tares (St. Matt. 13: 24-30, 36-43) and of the dragnet (St. Matt. 13: 47-50). But does that fact excuse you? Or, how can you disregard the weighty reasons that should move you to be true to the church, because some are false to Her? Or, how can you honestly say that you are as well off as those who devoutly use the means of grace that are found in the church?

If you despise the church you imperil your salvation. Our Lord Jesus Christ not only taught a moral system and gave men a perfect example of a righteous life, but He offered a sacrifice for the remission of sin and for redemption, and He founded a church on earth in which those who would be His disciples might obtain the forgiveness of sin. "Then said Jesus to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost: Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them, and whose soever sins ye retain, they are retained." St. John 20: 21-23. As visible signs of the presence of that church He instituted the preaching of the Word, by the ministry, and ordained the sacrament of Holy Baptism as the visible means of admission to the church. St. Matt. 28: 18-20. And that those admitted might be strengthened by some visible means He instituted the Sacrament of the Altar. Through these means of grace, (the Word and the Sacraments) and through no others Christ has promised salvation to men. Therefore, as there is no salvation outside of Christ, there is no salvation promised outside of Christ's church. To disregard the voice of the church is to disregard Christ, for our Lord said to the ministry of His church: "He that heareth you heareth me; and he that despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth Him that sent me." St. Luke 10: 16.

In accordance with this teaching the apostles knew of no salvation outside the church. To be saved and to enter the church they regarded as things inseparable. "And the Lord added to the church daily such as should be saved." Acts 2: 47. (See also Acts 2: 41; 5: 14; 11: 21 and 11:24.)

It is not enough that you have an inward faith, but your faith, to be saving faith, must bring you into open confession and visible union with the church. "If thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead; thou shalt be saved; for with the heart man believeth unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation." Romans 10: 9-10. "Whosoever shall confess me before men, him shall the son of man also confess before the angels of the God: but him that denieth me before men shall be denied before the angels of God." St. Luke 12: 9.

To despise the church is to violate your baptismal covenant.

With the grace of baptism there also came a moral obligation that you cannot escape. By baptism you have been incorporated into the church, the Body of Christ, and you cannot neglect the duties you consequently owe the church without committing sin. "For by one Spirit are we all baptized into one body, whether we be Jews or Gentiles." 1 Cor. 2: 13.

To despise the church is to oppose Christianity.

In the great contest between good and evil the lines are too closely drawn to permit any neutrality. You must choose sides; as our Lord has expressly said: "No man can serve two masters; for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other." St. Matt. 6: 24; St. Luke 16: 13. As a result of this sharp opposition it is impossible to be a non-combatant. Either you must belong to the army of the Lord, or to the hosts of Satan. You would resent being told that you were aiding sin, but it remains a fact that if you do not enter the ranks of the church, by your inactivity, you are aiding the enemy. "He that is not with me is against me; and he that gathereth not with me scattereth abroad." St. Matt. 12: 30; St. Luke 11: 23.

The true disciples of Christ are found among the company of those who openly confess Him before men, who worship and serve Him in the Church universal. They are not among those who forsake Him, or who look on with indifference while Jesus of Nazareth passeth by.

Which side are you on?

To which company do you belong?

Tract No. 2.

"YOU A MINISTER?"

The tendency among ministers not to show in their dress or speech any sign of their ministerial character may have its good side, but, like every good thing, may be carried too far. Most people do expect something more of a minister than of the average man. Certainly it is expected that in deportment, in language, if not indignified bearing, the minister will not be mistaken for the man of the street. The great orator, John B. Gough, used to tell of a minister who put up at a western tavern where it was the custom to charge the clergy but half-rates for meals and rooms. In the morning, when the minister came to pay his bill, he protested against the hotelkeeper's charging him full price.

"What, you a minister?" said the landlord, "I would never have suspected it. You asked no blessing at your meals. I went with you to your room and took away the light, and you did not say your prayers. You ate like a heathen, drank like a heathen, and I guess you'd better pay like a heathen."—Christian Advocate.

Flere "tracts" fra 7 til 30 acres hver af frugtbart dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy.
Til salgs hos
LOUIS LANGLOW,
Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

Ansco Cameras Ansco Films
Cyko Paper
E. W. STEWART
Camera Stere
939 Commerce St. Tacoma

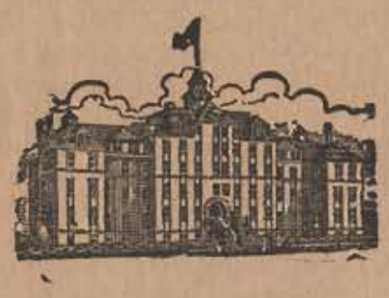

The Pacific Lutheran Academy
and
Business College
A Christian School for Young Men and Women
SCHOOL OPENS OCTOBER 15
Prepares thoroughly for any College.
Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.
Courses:
College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners.
Enter any time.
Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.
For further particulars address
N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

Uhre, Sölv- og Guldsager, Smykker
til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11 & K Street

Parkland Mercantile Co.
Stocks and Shill
GENERAL MERCHANDISE
High grade groceries and fresh meats.
Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Abonner! Averter!
"Pacific Herold"
Avertering
John Blaauw Ad Agency
207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma
60 Downs Bldg. Seattle.

Godtkjöp af brugte Automobiler
The Pacific Car Company, of Tacoma, Washington, kan give bedre Værdi i brugte Automobiler end nogen anden Forretning i Nordvesten. Vi har en stor Beholdning af lette "touring" og "roadsters," af alle fabrikater at vælge af til laveste Priser. Vi er agenter for Packard, Hudson og Overland Automobiler og Republic trucks. Vor machine shop er den bedst udstyrede i Nordvesten, hvilket betyder den bedste Betjening til vore Kunder.
Pacific Car Co.
North 2nd and G Streets, Tacoma
Tag Point Defiance Car til G Street. Phone Main 1320